

عنوان مقاله:

فرآیند حذف در زبان فارسی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناسی و گویش های خراسان، دوره 11، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

عالیه کرد زعفرانلو کامبوزیا - دانشگاه تربیت مدرس

فرزانه تاج آبادی - دانشگاه شهید بهشتی

آیلین فیروزیان پور اصفهانی - دانشگاه دامغان

خلاصه مقاله:

حذف از جمله فرآیندهای واجی رایج در زبانها است که در آن یک یا چند مشخصه آوایی در یک موضع مشخص حذف می‌شود. این بافت خاص می‌تواند در یک واژه بسیط وجود داشته باشد یا در اثر یک فرایند ساخت‌واژی همچون ترکیب یا وندافزایی ایجاد شود. هدف مقاله حاضر این است که در چارچوب نظریه بهینگی به بررسی فرآیند حذف در زبان فارسی گفتاری بپردازد و به سؤالات زیر پاسخ دهد: 1. فرآیند حذف در زبان فارسی معیار در چه بافت‌هایی صورت می‌گیرد؟ 2. کدام همخوان‌ها و واکه‌ها بیشتر در معرض حذف قرار دارند؟ 3. نوع و مقوله واژگانی کلماتی که حذف در آنها صورت می‌گیرد، کدام است؟ به این منظور 881 داده از فارسی معیار که در آنها فرایند حذف صورت گرفته مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که همخوان‌ها بیش از واکه‌ها در معرض حذف هستند و در این میان سهم همخوان‌های انسدادی و واکه‌های کوتاه /a,e,o/ بیشتر است. همچنین کلماتی با مقوله واژگانی اسم و ساخت مشتق بیشتر در معرض حذف قرار دارند و در نهایت این‌که کلمات دو سه هجایی گرایش بیشتری به سوی حذف داشته و هجای پایانی واژه مناسب‌ترین بافت برای اعمال فرایند حذف است.

کلمات کلیدی:

حذف، زبان فارسی، هجا، مقوله واژگانی، نظریه بهینگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1178270>

